DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE

(1) BENADRUKT dat de vergrijzing alle huidige lidstaten en de toetredende landen aangaat, en dat het zinvol is een brede, geïntegreerde aanpak te bevorderen, om de pensioenen in de toekomst toereikend en betaalbaar te houden; voorts is het van belang beleidsmaatregelen te ontwikkelen waarmee de huidige en toekomstige generaties worden aangemoedigd om als ouder actief te blijven;

(2) BEVESTIGT dat het opzetten van adequate, betaalbare en moderne pensioenstelsels onder het nationale beleid valt, maar dat dit proces ondersteund kan worden door een nauwere samenwerking op het niveau van de Europese Unie die gebaseerd is op de open coördinatiemethode;

(3) HERHAALT dat de doelstelling van verlenging van het arbeidsleven, overeenkomstig de doelstelling van Barcelona, van bijzonder belang is als bijdrage aan de betaalbaarheid en toereikendheid van de pensioenstelsels en als onlosmakelijk aspect van de doelstelling om de algemene en specifieke arbeidsparticipatie overeenkomstig de doelstellingen van Lissabon en Stockholm te verhogen;

(4) ACHT HET VAN BELANG dat de Raad (EPSCO) een actievere rol speelt bij de bevordering van de coördinatie tussen werkgelegenheids- en sociaal beleid in het kader van het algemene streven naar toereikende, betaalbare en modernere pensioenstelsels;

(5) BENADRUKT dat het Comité sociale bescherming, waar passend in samenwerking met het Comité voor de werkgelegenheid en het Comité voor de economische politiek, de Raad (EPSCO) substantieel moet steunen, in het bijzonder door specifieke studies uit te voeren over gemeenschappelijke uitdagingen voor pensioenstelsels;

(6) IS VERHEUGD over de toezegging van de Commissie om, met het oog op de voorjaarsbijeenkomst van de Europese Raad in 2004 en, in voorkomend geval, de tripartiete sociale top, een verslag voor te leggen over de vooruitgang die geboekt is met betrekking tot de doelstelling van Barcelona om de gemiddelde leeftijd waarop mensen stoppen met werken, te verhogen;

(7) BENADRUKT hoe wezenlijk het is om het beleid inzake sociale bescherming, het economisch en het werkgelegenheidsbeleid te coördineren en, in het kader van het hervormingsproces, behalve aan de betaalbaarheid en de modernisering van de stelsels, veel aandacht te blijven schenken aan het waarborgen van de toereikendheid ervan;

(8) ERKENT dat ook de bedrijfspensioenregelingen moeten worden gemoderniseerd en neemt er nota van dat de sociale partners is verzocht om zich, aan de hand van het op artikel 138 van het Verdrag gebaseerde discussiedocument van de Commissie inzake de overdraagbaarheid van pensioenrechten, te beraden op een aanpak voor het terugdringen van belemmeringen voor de mobiliteit.

RESOLUTIE VAN DE RAAD

van 20 oktober 2003

over initiatieven ter bestrijding van mensenhandel, in het bijzonder vrouwenhandel

(2003/C 260/03)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE:

HERINNEREND AAN:

— artikel 5, lid 3, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, op grond waarvan mensenhandel verboden is;

— de ministeriële verklaring van Den Haag van 26 april 1997 over Europese richtsnoeren voor doeltreffende maatregelen ter voorkoming en bestrijding van vrouwenhandel met het oog op seksuele uitbuiting;

— de oproep van de Europese Raad van Tampere van oktober 1999 tot een optreden tegen mensenhandel en seksuele uitbuiting van kinderen;

— Aanbeveling 11 (2000) van de Raad van Europa inzake mensenhandel met het oog op seksuele uitbuiting en Aanbeveling 1545 (2002) betreffende campagnes tegen vrouwenhandel;

— het VN-Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen, met name artikel 6, en het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind, met name de artikelen 34 en 35;

— het Protocol van Palermo (2002) inzake de voorkoming, bestrijding en bestraffing van mensenhandel, in het bijzonder vrouwenhandel en kinderhandel, tot aanvulling van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen grensoverschrijdende georganiseerde misdaad en met name houdende een brede, specifiek op mensenhandel gerichte benadering waarbij zowel strafbaarstelling als bescherming van en hulp aan slachtoffers én preventie van dit verschijnsel aan bod komen;

— de conclusies van de conferentie van Syracuse van december 2002, waarin meer aandacht wordt gevraagd voor mensenhandel, met name voor vrouwenhandel, alsmede voor de noodzaak om de activiteiten in de lidstaten uit te breiden en te intensiveren;

— het akkoord dat de Raad JBZ in dit verband op 28 september 2001 met de kandidaat-lidstaten heeft bereikt over 12 maatregelen ter bestrijding van mensenhandel, waaronder actieve operationele samenwerking, organisatie van informatiecampagnes en slachtofferhulp;

— Kaderbesluit 2002/629/JBZ van de Raad van 19 juli 2002 inzake bestrijding van mensenhandel;

— de verklaring van Brussel van september 2002, die een verdere ontwikkeling van de Europese en internationale samenwerking, alsook concrete maatregelen, normen, beste praktijken en mechanismen ter preventie en bestrijding van mensenhandel beoogt, benevens de conclusies van de Raad van 8 mei 2003, waarin de Raad ermee instemt zich te buigen over passende voorstellen om uitvoering te geven aan een aantal specifieke punten van de verklaring;

— de in 2002 door de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten aanbevolen richtsnoeren en beginselen inzake de mensenrechten en de mensenhandel, waarin wordt beklemtoond dat de mensenrechten van slachtoffers van mensenhandel centraal moeten staan bij alle inspanningen om deze handel te voorkomen en te bestrijden en de slachtoffers waar nodig te beschermen en bij te staan en de door hen opgelopen schade te herstellen;

— de actie die binnen de Europese Unie wordt ontwikkeld en die deze verschijnselen door een brede en multidisciplinaire aanpak wil voorkomen en bestrijden;

— de programma's van de Gemeenschap die, wat de financiële ondersteuning betreft, een belangrijk instrument zijn om kracht bij te zetten aan de beleidsmaatregelen, praktijken en samenwerking binnen de EU en tussen de EU-lidstaten en de kandidaat-lidstaten bij de strijd tegen mensenhandel en seksuele uitbuiting van kinderen;

— de structuurfondsen (ESF en EFRO) die met name financiële ondersteuning kunnen bieden aan maatregelen om hulp aan de slachtoffers te verlenen, alsmede preventief op te treden en de sociale en economische integratie van de slachtoffers van mensenhandel te vergemakkelijken;

ERKENNENDE DAT:

— de genoemde VN-instrumenten een basis vormen voor een intensievere mondiale samenwerking, die ook tot uiting komt in ontwikkelingen in de betrekkingen van de Europese Unie met derde landen;

— mensenhandel, als omschreven in het recht van de Europese Unie, niet alleen een misdrijf is dat zich richt op de seksuele en economische uitbuiting van personen, in het bijzonder op de seksuele uitbuiting en de behandeling van vrouwen en kinderen als huisslaven, maar dat ook getuigt van minachting voor de mensenrechten van de slachtoffers;

— er een verscheidenheid van maatregelen nodig is om deze hedendaagse vorm van slavernij aan te pakken, alsmede programma's voor de preventie van de handel, de rehabilitatie en sociale integratie van de slachtoffers, naast inspanningen om de daders voor de rechter te brengen en verdere victimisatie te beletten;

— het wegnemen van de fundamentele oorzaken van de handel, met inbegrip van, naar niet uitsluitend, de ongelijkheden tussen mannen en vrouwen, alsook werkloosheid, armoede en alle vormen van uitbuiting, voorop dient te staan bij de langlopende inspanningen om de vrouwenhandel te bestrijden.

ROEPT DE LIDSTATEN OP OM:

— alle internationale overeenkomsten en instrumenten tegen de mensenhandel, meer bepaald het Protocol van Palermo inzake de voorkoming, bestrijding en bestraffing van mensenhandel, in het bijzonder vrouwenhandel en kinderhandel, tot aanvulling van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen grensoverschrijdende georganiseerde misdaad, te bekrachtigen en onverkort uit te voeren;

— rekening te houden met de verklaring van Den Haag van 26 april 1997, waarin de lidstaten wordt verzocht te voorzien in de aanstelling van nationale rapporteurs over vrouwenhandel, dan wel na te gaan of de mogelijkheid daartoe bestaat;

— zich op nationaal, Europees en internationaal niveau volledig te blijven inzetten voor de bestrijding van mensenhandel, in het bijzonder vrouwenhandel, waar mogelijk door samen te werken met en eventueel steun te verlenen aan de NGO's;

— nadrukkelijk te ijveren voor concrete maatregelen, zoals campagnes gericht op een grotere bewustwording en op een intensievere grensoverschrijdende en internationale samenwerking inzake preventie, slachtofferhulp en bijstand, teneinde — op basis van goede praktijken en netwerken op de juiste niveaus — te komen tot tastbare resultaten in de strijd tegen mensenhandel, in het bijzonder vrouwenhandel;

— slachtoffers met inachtneming van de nationale wetgeving bijstand en bescherming te verlenen om het hun mogelijk te maken veilig terug te keren naar hun land van oorsprong of zich in hun gastland op passende wijze te laten beschermen, in het kader van maatregelen die worden gesteund door de structuurfondsen en communautaire programma's.

VERZOEKT DE COMMISSIE EN DE LIDSTATEN:

— de financiële middelen van het communautaire initiatief EQUAL te gebruiken om de integratie van de begunstigden in de samenleving en het arbeidsproces met inachtneming van de nationale wetgeving te bevorderen;

— werk te maken van maatregelen om een systeem voor de bewaking van mensenhandel op te zetten dat actuele gegevens kan verschaffen dankzij een permanente inzameling van informatie bij de bevoegde nationale instanties zoals de nationale bureaus en de nationale rapporteurs;

— ervoor te zorgen dat bij alle acties en initiatieven om mensenhandel, in het bijzonder vrouwen- en kinderhandel, te voorkomen en de slachtoffers te beschermen, rekening wordt gehouden met het genderaspect, dat zij consistent zijn met de internationaal erkende beginselen van non-discriminatie en stoelen op respect voor de mensenrechten en de fundamentele vrijheden van de slachtoffers overeenkomstig de communautaire en de nationale wetgeving.